

РЕШЕНИЕ

№ 4655

гр. София, 07.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 13.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2841** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] и двете със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Н. Н. – юристконсулт и пълномощник срещу Решение № Ж- 56 от 18.02.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят [фирма], редовно призован, се представлява от юрк. И., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Жалбоподателят [фирма], редовно призован за с.з., се представлява от юрк. И., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк.К. оспорва жалбата. По съображения изложени в с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава.

Заинтересованата страна- П. И. Г., редовно призован, не се явява и не изпраща представител в с.з. и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява

становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 7-ми състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С решение № Ж- 56 от 18.02.2022г. на КЕВР на основание чл. 22, ал.1, ал.5 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал.2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е задължено [фирма] и [фирма] в В седемдневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетворят искането на П. И. Г. за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект ИТН 2087133, находящ се на адрес: [населено място], [улица] в седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да представят на Комисията доказателства за изпълнението им.

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № Е-11ИН-00-948/30.11.2021 г., подадена от г-жа С. И. М., пълномощник на г-н П. И. Г. - заинтересована страна в настоящото производство, отказ за по искане за промяна на статута на клиент от небитов в битов за обект „кафе-клуб“ с измервателна точна номер (ИТН) 2087133, находящ се на адрес: [населено място], [улица].

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка на основание чл. 142 и чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с което е изискано становище от [фирма] и [фирма] становища на дружествата във връзка с подадената жалба.

С писмо изх. № 7325-1/17.12.2021 г. [фирма] е посочило, че е предоставило информацията, с която разполага на [фирма] и отговор по същество ще бъде представен в КЕВР от страна на електроснабдителното дружество.

С писмо изх. № 3874-1/17.12.2021 г. [фирма] е изложило, че жалбата е подадена от клиент П. Г., чрез пълномощник С. М., с клиентски № [ЕГН] и се отнася до обект с ИТН 2087133, представляващ „кафе-клуб“, с адрес: [населено място], [улица]. На 03.10.2013 г. г-н Г. е подал до [фирма] Заявление - декларация за започване на продажба на електрическа енергия, ведно с декларация за достъп до мрежата за обект с ИТН 2087133, както и Удостоверение № 15 от 26.08.2003 г. за въвеждане в експлоатация на строеж на фамилна жилищна сграда с обекти за стопанска дейност - магазин и кафе-клуб, видно от което описаният обект представлява „кафе-клуб“. В съответното заявление е посочено, че консумираната електрическа енергия в обекта ще се използва за стопански нужди. На 28.09.2021 г. е подадено Заявление за смяна на доставчик на клиент със стандартизиран товаров профил от [фирма] - доставчик от последна инстанция към [фирма] търговец, ведно с Приложение № 1 към същото, съдържащо заявените обекти. На 01.11.2021 г. е изпратено писмо до П. Г., с което жалбоподателят е уведомен за успешно приключената процедура за регистрация на обекти на свободен пазар, включваща обект „кафе-клуб“ с ИТН 2087133. На 18.11.2021 г. е постъпило запитване с вх. № 9594763, подадено от П. Г., чрез пълномощник С. М., в което се поставят въпроси относно промяна на цените за собствен обект от небитови на такива за битови нужди. Отговор до жалбоподателя е изпратен на 26.11.2021 г., като е указано какви действия е необходимо да се предприемат, за да се промени начинът на таксуване. В допълнително електронно съобщение от 30.11.2021 г. клиентът е подновил своето искане за промяна на начина

на таксуване на обекта му, без обаче да представи допълнителни доказателства в тази посока. Отговор по същество от страна на [фирма] е изпратен на 08.12.2021 г.

Електроснабдителното дружество е изложило мотиви, че видно от предоставените документи предназначението на обекта е за стопанска дейност. В чл. 178, ал. 4 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) е уредено, че обекти със стопанско предназначение, в конкретния случай „кафе-клуб“, не могат да се ползват не по предназначението им или в нарушение на условията за въвеждане в експлоатация. Освен това съгласно т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ, „промяна на предназначението“ на обект или на част от него е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане, като за това е предвидена подробна процедура. [фирма] е посочило още, че от страна на Г. не са предоставени доказателства за изпълнение на гореописаната процедура, с оглед на което дружеството счита жалбата за неоснователна. Към становището са предоставени копия на документи както следва: Заявление - Декларация за започване на продажба на електрическа енергия от 03.10.2013 г.; Декларация за достъп до електроразпределителната мрежа на [фирма] (сегашно наименование [фирма]) от 03.10.2013 г.; Удостоверение № 15 от 26.08.2003 г. за въвеждане в експлоатация на строеж „Приземен, 3+ терасовиден етажна. 7 фамилна жилищна сграда с обекти за стопанска дейност - магазин и кафе-клуб“, издадено от [община]; Заявление за смяна на доставчик на електрическа енергия за клиент със стандартизиран товаров профил от 28.09.2021 г., ведно с Приложение № 1 към същото, съдържащо данни за заявения обект; Писмо-уведомление от 01.11.2021 г., изпратено до г-н Г.; Заявление за услуга от 18.11.2021 г.; Пълномощно рег. № 9132 от 15.11.2021 г.; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 156, том I, дело 1519/98 г.; Електронна кореспонденция.

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3, от Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№ Е-ДК-104 от 07.02.2022г. (лист 44-46 от делото). Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 53 от 18.02.2022г. (лист 37 и сл.), в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

При тази фактическа обстановка с оспореното решение № Ж- 56 от 18.02.2022г. енергийният регулатор е установил, че от приложените към преписката доказателства, безспорно е видно, че [фирма] и [фирма], не са съобразили действията си със закона, поради което и са им дадени задължителни предписания.

Решението е оспорено пред АССГ с жалба вх. № Е-11ИН-00-948 от 10.03.2022г. по описа на КЕВР.

В хода на делото са приети и приложени като доказателства цялата административна преписка.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима/решението е връчено на всяко едно от двете дружества на 28.02.2022г., видно от приложените по делото на лист 35 2 бр. известие

за доставяне, а жалбата е депозирана в КЕВР на 10.03.2022г./, като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност. Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение № Ж- 56 от 18.02.2022г. е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона.

Обжалваното решение на КЕВР е постановено по повод постъпила до Комисията жалба по реда на чл. 22 от ЗЕ. КЕВР е колективен орган, като решението ѝ е взето с седем гласа „за“, от които 3 гласа „за“, два от които от присъстващите членовете на Комисията със стаж в енергетиката, поради което Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решението /съгл. чл. 36 ал.1 т.1 вр. чл. 35 ал.2 т.1, ал.3 и ал.4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация- обн., ДВ, бр. 43 от 12.06.2015 г., в сила от 12.06.2015 г., изм. и доп., бр. 19 от 11.03.2016 г., в сила от 11.03.2016 г./.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател. Решението е издадено с посочено правно основание - чл. 22 ал.1, ал.5 и ал.7 от ЗЕ вр. чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/13г за лицензиране на дейностите в енергетиката

В съответствие с чл. 22 ал.5 от ЗЕ, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) . Съгл. чл. 22 ал.3 от ЗЕ, КЕВР може да съдейства за доброволно решаване на спора в двумесечен срок от подаване на жалбата. По преписката няма данни и не се твърди КЕВР да е упражнила това си право. Жалбата на П. И. Г. е изпратена от КЕВР за становище на [фирма] и на [фирма].

По жалбата и предвид депозираното становище по нея, е изготвен доклад по случая от КЕВР /съгл. чл.145 от Наредба 3/13г. /. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 18.02.2022г., като е взето решение по жалбата /съгл. чл.147 от Наредба 3/13г. /. Въз основа на взетото Решение по т.ІІ от Протокол № 53/18.02.2022г. на закрито заседание, е издадено и обжалваното Решение № Ж-56/18.02.2022г.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Не се спори по делото, че П. И. Г. е небитов клиент на [фирма] и [фирма] за обект „кафе-клуб“, с клиентски № [ЕГН] и ИТН 2087133, находящ се на адрес: [населено място], [улица].

С подаденото на 03.10.2013 г. Заявление - Декларация за започване на продажба на електрическа енергия г-н Г. е декларирал, че консумираната електрическа енергия в обекта ще се използва за стопански нужди.

На 28.09.2021 г. от страна на жалбоподателя Г. е подадено Заявление за смяна на доставчик на електрическа енергия за клиент със стандартизиран товаров профил за обект ИТН 2087133. С подаденото заявление е отправено искане за последваща смяна

на доставчик на електрическа енергия, считано от 01.11.2021 г. и за нов доставчик е отразено [фирма] - търговец.

С писмо от 01.11.2021 г. жалбоподателя П. Г. е уведомен за успешно приключена процедура по регистрация на обекти на свободен пазар относно обект „кафе-клуб“ ИТН 2087133.

На 18.11.2021 г. до [фирма] от Г., чрез пълномощник му С. М., е подадено Заявление за услуга, с което е декларирано, че обект ИТН 2087133 се ползва за жилищни нужди и е отправено искане за предоставяне на информация относно промяната на статута на клиента в битов по отношение на обекта.

С електронно съобщение от 26.11.2021 г. [фирма] е информирало П. И. Г., че във връзка със Запитване с вх. № 9594763/18.11.2021 г. относно таксуването на консумираната електроенергия е извършена проверка от упълномощени сътрудници на дружеството. Изложено е, че таксуването на енергията по битови цени се извършва, когато едновременно са изпълнени следните условия: ползвателят да е физическо лице, което използва енергията за битови нужди и предназначението на обекта да е за битови нужди. Електроснабдителното дружество е посочило, че искането на Г. не може да бъде удовлетворено, тъй като видно от предоставените документи предназначението на обекта е за стопанска дейност и за да бъде извършена исканата от жалбоподателя промяна, е необходимо да бъде заявена смяна на предназначението на обекта към [фирма].

С електронни съобщения от 27.11.2021 г. и от 30.11.2021 г. пълномощника на жалбоподателя - С. М. е подала възражения относно изпратеното на 26.11.2021 г. до жалбоподателя становище на [фирма].

На 08.12.2021 г. с електронно съобщение [фирма] е уведомило С. М., че таксуването на енергията по битови цени се извършва, когато едновременно са изпълнени следните условия: ползвателят да е физическо лице, което използва енергията за битови нужди и предназначението на обекта да е за битови нужди. Електроснабдителното дружество е посочило, че искането не може да бъде удовлетворено, тъй като от предоставените документи предназначението на обекта е за стопанска дейност. Обектите със стопанско предназначение, в конкретния случай - „кафе-клуб“, не могат да се ползват за битови нужди на основание чл. 178 от ЗУТ.

Съгласно т. 2а на §1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за енергетиката (ЗЕ), обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г., доп. ДВ, бр. 23 от 8 март 2013 г. в сила от 17.07.2012 г., битовият клиент се определя като клиент, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди. Съгласно т. 33а небитовият клиент е определен като клиент, който купува енергия за небитови нужди.

Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите е в съответствие и с целта на дефинитивните норми на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13 юли 2009 година относно Общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл. 2, т. 10, съгласно която „битов клиент“ означава клиент, купуващ електроенергия за собствена битова консумация, като се изключват търговски или професионални дейности, съгласно чл. 2, т. 11 „небитов клиент“ означава физическо или юридическо лице, купуващо електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители и клиенти на едро.

Критериите за дефиниране на клиентите са заложили и в разпоредбите на Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на [фирма], одобрени с

Решение № ОУ-013 от 10.05.2008 г. на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране (Общи условия, ОУ). Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от ОУ включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на същия чл. 6 предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от стопанска на битова или обратно). В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ, клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от ОУ, клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 (тридесет) дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Подробният анализ на цитираните по-горе разпоредби несъмнено налага извода, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват. В тази връзка е и съдебната практика на ВАС по идентичен казус (вж. Решение № 12769 от 28.10.2014 г. по адм. дело № 12307 от 2013 г. по описа на ВАС, Четвърто отделение, потвърдено с Решение № 2524 от 10.03.2015 г. по адм. дело № 302 от 2015 г. по описа на ВАС, Петчленен състав - I колегия), което по аргумент от чл. 177, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс има сила и за [фирма], като заинтересована страна по делото, както и Решение № 273 от 06.10.2014 г. по гр. дело № 693 по описа за 2014 г. на Върховния касационен съд, Четвърто гражданско отделение, с което е оставено в сила Решение № 269 от 30.10.2013 г., постановено по въззивно гр. дело № 502 от 2013 г. на Сливенския окръжен съд, с което се потвърждава първоинстанционно Решение № 690 от 01.07.2013 г. по гр.д. № 4541 от 2009 г. на Сливенски районен съд. По аргумент от чл. 297 от Гражданския процесуален кодекс, влязлото в сила решение е

задължително за съда, който го е постановил и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България.

Следователно, гореизложеното обосновава извода, че според ЗЕ разделението на двата вида клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената електрическа енергия, а не на плоскостта на предназначението на обектите, където ще я потребяват. Тоест водещ критерий за разделение между битов и небитов клиент са нуждите, за които се ползва електрическата енергия в обекта, а не предназначението на същия. Тази концепция е залегнала и в текстове в Общите условия на дружествата. За клиента е налице право да ползва електрическата енергия за битови или за стопански нужди и право да предприема действия по промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия (от небитова на битова или обратно) на територията на един обект.

Предвид факта, че водещ критерий за разделение между битов и небитов клиент са нуждите, за които се ползва електрическата енергия в обекта, а не предназначението на същия, то промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ.

С Преходни и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗЕ (ПЗР към ЗИДЗЕ), в сила от 26.06.2020 г., е въведена разпоредбата на §15, ал. 1, съгласно която в 30-дневен срок от влизането в сила на този закон, крайните снабдители изпращат уведомление до всеки небитов краен клиент за прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 01.10.2020 г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия. С разпоредбата на ал. 2 се конкретизира, че в случай че до 30.09.2020 г. включително клиент по ал. 1 не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия се извършва от досегашния му доставчик, в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5. С ал. 3 на § 15 се уточнява, че доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30.09.2020 г. включително не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 01.10.2020 г. до 30.07.2021 г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия, при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката.

Горните разпоредби в ПЗР към ЗИДЗЕ не съдържат ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии

за разделение между битов и небитов клиент.

В конкретния случай с подаденото на 18.11.2021 г. Заявление за услуга, жалбоподателят е декларирал, че обект ИТН 2087133 се ползва за жилищни нужди и може да се приеме, че съгласно чл. 11, т. 3 от ОУ П. И. Г. е уведомил електроснабдителното дружество за начина на ползване на обекта.

Следователно, във връзка с всички изложени по-горе аргументи може да се приеме, че жалбоподателя П. Г. следва да има статут на битов клиент по отношение на ползваната електрическа енергия в обект ИТН 2087133 и попада в приложното поле на дефиницията по §1, т. 2а от ДР на ЗЕ, поради което правилно КЕВР е приела жалбата му за основателна и е издала оспореното решение № 56/18.02.2022г.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено от [фирма] и [фирма] са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на по 300 лева за настоящата инстанция за всеки от едни от жалбоподателите.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК] и двете със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от К. Н. Н. – юристконсулт и пълномощник срещу Решение № Ж- 56 от 18..02.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: